

Eusebi, non apud te *tacui* : dignaberis itaque, non, quid tu de his omnibus sentias, [ne tibi atbitreris à me *Judicis* onus imponi ;] sed quid illi respondeant, mihi rescribere. Misericordia Dei te incolumem tueatur, domine & meritò suscipiende ac dilectissime frater.

EPIST. CLXX.

Augustinus Severino, consanguineo suo, qui videtur fuisse Donatista, detestatur schisma scelestum & impudens.

Domino multum desiderabili & valde charissimo fratri, Severino, Augustinus.

Literas Fraternalitatis tuæ, etsi valde serò, etsi præter quod speraveram, tamen lætus accepi, maximèq; ampliori gaudio perfusus sum, cum cognovissem, hominem vestrum hac ipsâ solâ causâ venisse Hipponem, ut ad me literas tuæ Fraternalitatis afferret. Cogitavi enim, non sine causa hoc exortum esse in animo tuo, ut recoleres consanguinitatem nostram: nisi quia fortasse perspicias, sicut novi non leve pondus Prudentiæ tuæ, quam sit dolendum, ut, qui secundum carnem fratres sumus, in Christi corpore non unâ societate vivamus: præsertim quia facile tibi est attendere & videre civitatem super montem constitutam, de qua Dominus ait in Euangelio, quòd abscondi non possit. Ipsa est enim Ecclesia catholica; unde καθολικὴ Græcè appellatur, quòd per totum orbem terrarum diffunditur. Hanc ignorare nulli licet: ideo, secundum verbum Domini nostri Jesu Christi, abscondi non potest. Pars autem Donati in solis Afris calumniatur orbi terrarum, & non considerat, eâ sterilitate, quâ fructus pacis & charitatis noluit afferre, ab illa radice Orientalium ecclesiarum se esse præcisam, unde Euangelium in Africam venit; unde terra si eis afferatur, adorant; fidelis autem si inde veniat, exufflant & rebaptizant. Etiam hoc enim prædixit Filius Dei, qui Veritas est, se esse vitem, suos autem filios esse sarmenta, & Patrem suum agricolam. Sarmentum, inquit, quod in me non dat fructum, Pater meus tollet illud: Sarmentum autem, quod in me dat fructum, purgat illud, ut majorem fructum afferat. Non ergo mirum est, si de illa vite, quæ crevit & omnes terras implevit, præcisi sunt illi, qui fructum charitatis afferre noluerunt. Qui, si vera crimina objecissent collegis suis, majores eorum, * quando schisma fecerunt, ipsi obtinissent causam suam apud Ecclesiam transmarinam, unde ad istas partes Christianæ fidei manavit auctoritas, ut illi essent foris, quibus eadem crimina objiciebant. Nunc autem, cum illi inveniantur intus communicare ecclesiis Apostolicis, quarum nomina in libris sanctis habent & recitant,

isti

770.

V. Possid.
Ind.

Matth. 5,
14.

* Al. rebaptizant etiam.
Hoc enim Job. 15, 2.

Psal. 79,
(80,) 10.
* Al. qui schisma